

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ὁ Γεάννης κι' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ. — Τώρα λοιπὸν πῶμόρισε τῆς ἀνοιξῆς ἡ χάρι
κι' εἰσέτι ὁ χειμῶν λυσοῦ
καὶ τὸν Ἀπρίλιον φροσῶ
ὁ γρόος τοῦ Γενάρη,
τώρα ποῦ βελτιώνεται ὁ τόπος ἐκ βαθέων
καὶ μεταθέσεις γείνονται δημοτικῶν ἀνθέων,
τώρα ποῦ μετετέθησαν κι' ὁ πρόεδρος κι' ὁ Βλάχος
κι' ἔμειν' ὁ Νικολόπουλος θεμελειώδης βράχος,

Τώρα ποῦ κάτου στὸ γυαλὸ
βγήκαν τὰ ἔργα λάδι
κι' ἡ μπίγα πάει στὸ καλὸ
μὲ τὸ Γεωργιάδη,
τώρα ποῦ νέων ἐκλογῶν δημιουργεῖται ὁλόος
καὶ μὲ τὸ θεῦμα δυνατὸν
στὸν δῆμον τῶν Ἀθληνητῶν
συντρέχει κι' ὁ Παβζόλος,

Τώρα σ' αὐτὰς τὰς εὐτυχεῖς κι' εὐδαίμονας ἡμέρας
κι' ὕστερ' ἀπὸ τὴν θριάμβον ἐκείνης τῆς Δεκέμβρας,

δεχτήκαμε τὸν Πεταλᾶ μὲ ἄλλους δεκαέξη
τοῦ μακαρίτου Ὀθωνος τὴν ἔξωσιν νὰ παῖξη.
Μ. — Πῆγες λοιπὸν στὸ θέατρο ;
Γ. — Ὡ λέει ἂν ἐπῆα !
Ἐτοῦτα εἶναι θέατρα κι' ὄχι μοῦ λὲς Γκράν-βία !
Ἐμὲ σ' αὐτὰ τὰ θέατρα μ' ἀρέσει νὰ πηγαίνω
π' ἀκούω τὰ ῥωμέικα καὶ τὰ καταλαβαίνω
κι' ὄχι σ' αὐτὰ τὰ φράγκικα ποῦν' ὄλο ἰταλίδες
κι' ἡ γλώσσα τους εἶν' εὐλήπιτος μόνον στοὺς παραλήδες!

Νὰ μὴν ξανάρθουν ἰταλοὶ
γιὰ νὰ τοὺς ἔχουμε μπελᾶ
μ' ἐνεθουσίασε πολλὸ
ὁ θίασος τοῦ Πεταλᾶ
κι' ἰδίως ἀνεπτέρωσε τὸν ἐθνικὸν μὸν πόθον,
ὅταν ἐβγήκε στὴ σκηνὴ ὁ μακαρίτης Ὀθων.

Τί βασιλεὺς μ' ἐλληνικὴ στοργὴ καὶ περηφάνεια !
Ἦταν κι' ἡ κράσι του γερῆ
κι' οὐδέποτε μωρὸ Μαρῆ
ἐπήγαινε στὰ μπάνια.
Εἶχε καὶ μιὰ βασίλισσα κοτζάμου γυναικᾶρα
καὶ γι' ἄλλες ὕσες νᾶβλεπε δὲν ἔδινε δεκάρα.
Οὔτε ποῦ εἶχε καὶ λεφτὸ ποτὲ ὁ μακαρίτης.
Καὶ τὸ μισθὸ του τὸν ξεροῦ
τὸν ἔστεργε πολλὴν καιρὸ
στὸν πόλεμο τῆς Κρήτης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟ ΛΕΟΥΡΓΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟ ΛΕΟΥΡΓΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α15441Φ20103

ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Πεταλᾶς
ἔδωσε χάριτας πολλὰς
στὸ βασιλῆᾶ τὸν πρῶτο,
λέω πῶς ἦταν τυχερὰ
νὰ ἔχη τόση διαφορὰ
τὸ δευτέρό μας λότο.

×

Θέατρο Μαρῆ ναι τοῦτο
πῶχει φουστανέλας πλοῦτε
καὶ τὸν Ὀθωνα στή μέση
μὲ σελάχι καὶ μὲ φέσι
νὰ πετιᾶν σὰ σαῖνι
τέτοιο θέατρο μ' ἀρέσει
κι' ὄχι νὰ μοῦ λὲς βελέσι
τῆς Μαρίας τοῦ Κατίνη!

×

Πάντα τῶλεγα τοῦ Δήμου πῶς δὲν ἔκανε καλὰ
τῆς δεκάρες μας νὰ στέρη
κι' ἱαλίδες νὰ μᾶς φέρη
νὰ σηκῶνουν σ' ὀπερέτες τὰ φουστάνια τους ψηλά
καὶ γι' αὐτὸ τὸ σκαυδαλῶδες καὶ προκλητικὸν ἀστεῖον
νὰ θυμῶνῃ κι' ὁ Δεσπότης κι' ὄλο τὸ ἱερατεῖον
καὶ νὰ λέη κι' ὁ Τσιγκέλος ἐν θρησκευτικῇ ὁρμῇ,
« κύριε ἔλεησόν με, οὐκ ἔκλυτος εἰμί! »

×

Μελοδράματα σὰν τότες
ποῦσαν ἄλλοι θιασῶτες
κι' εἶχ' ὁ τόπος ἄλλες χάρες,
δύσκολα τὰ ξαναφέρουν ἢ ὀλίγες μας δεκάρες,
κι' ἀπὸ νᾶρχονται τερόροι
νὰ λαλοῦνε σὰν κοκόροι
καὶ κοντράλτο ποῦ νὰ κἀνῃ σὰ νὰ δέροννε σκυλλί,
καὶ ν' ἀκοῦς τὸ Ῥιγολέτο μ' ἐνανήμυσι βρολί,
κι' ὁ Δαμπρούνας προικισμένος μὲ τὸ Δῆμο νὰ γελᾶ,
προτιμότερος ὁ ὀστρος τοῦ κυρίου Πεταλᾶ.

×

Βαρεμένος ἀπὸ τόσα μελοδράματα γελοῖα,
ὁ κοσμάρχης ὁ καῦμένος
ἔτρεξε σὰ διψασμένος
γὰ νὰ ἰδῇ τὴν Ἀμαλία,
καὶ τὴ γλῶσσα του ν' ἀκούσῃ νὰ μιλιέται στὴ σκηνῇ,
ἢ ὁποία ἐξ αἰτίας
κἀποιας ἀριστοκρατίας
δὲν μπορούσε νὰ φανῇ!

×

Κόσμος ἦτανε στὰ σκάνια κι' ὄλο μὸρτιδες ψηλά
δίχως ἄλλο νὰ ξανάρτης τῶλεγα τοῦ Πεταλᾶ
νὰ μᾶς κἀμης τὸ Νταβέλη
κι' ἄλλα δράματα φαιδρά,
καὶ καθόλου μὴ σὲ μέλλη
ἂν ὁ Γρήσας δὲν θὰ δρᾶ.

×

Ἦταν κι' ἢ κινράδες ὄλες μὲ κοστούμα ρουβιωτῆ,
κι' ἦσαν στὰ σκαμνὰ τὰ πρῶτα
ἄνθρωποι ποῦ στὴ Μασκότα
δὲν ἐπάτησαν ποτέ!
Καὶ ἀνῆρχοντο τροχάδην σ' ὑπερώων κορυφὰς
πρόσωπα ποῦ μέχρι τοῦδε δὲν τὰ εἶδε Μουσταφᾶς!

×

Τώρα τοῦ Φανφᾶν τὰ κόβρα τὰ ἔλεεινολογῶ
καὶ θὰ θέλω θεατρίνους ἀπὸ κειοῦς ποῦμαι κι' ἐγώ
Ἐδραπαίους σὺν τοῖς ἄλλοις, λίγους ἔχει τ' Ἀργοσιόλι
τώρα ἔσμιξε τὸ αἷμα κι' ἔλληνες ἐγίναμ' ὄλοι
ἔλληνες ποῦ μὲ τὸ ὕφος τὸ ἐκπολιτιστικόν.
λέμε πῶς περιφρονοῦμε κάθε τι ἑλληνικόν!

×

Μ. — Εἰς τὰς Νεφέλας ἦσουνε;
Γ. — Πῆγα καὶ στῆς Νεφέλες
ποῦ δὲν ἐπιτρεπώτουνε νὰ μπαίνουνε κοπέλες
καὶ ὅσοι ἄνδρες ἦτανε σὲ νόμον ἡλικία,
μὲ ἀγωνία φοβερῇ
πῆγαν ν' ἀκούσουνε Μαρῆ
πᾶν ὅ,τι θὰ προσέκρουεν εἰς ὄτα γυναικεῖα!

×

Μ. — Καὶ εἰς τὰ ὄτα σου λοιπὸν τὸ ἔργον πῶς ἐφάνη;
Γ. — Ἡ κωμωδία μ' ἐννοεῖς εἶναι τ' Ἀριστοφάνη
ποῦ δὲν κρατοῦσ' ἢ πένα του καμμιὰν εὐσημοσύνη.
Μ. — Γὰ πέσ' μου τη. Μὴν ντρέπεσαι δὲν εἶμαι δεσποσύνη!
Γ. — Μὴν κόττα κι' ἕνας κόκορος ἦτανε στὸ κοτέτσι
κι' ὁ κόκορος...
Μ. — Θὰ πείραζε τὴν κόττα.
Γ. — Κᾶπως ἔτσι!

×

Μ. — Αὐτὸ τὸ θέμα δὲν μπορεῖ
Γ. — Ἡ κωμωδία νὰ χη
Μ. — Ὁ θεὸς τὸ πᾶν ποῦε Μαρῆ
Γ. — μὰ νᾶμαστα μονάχοι,
ΠΑΤΡΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΝ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Μ. — Είμαι πολὺ περίεργος νὰ μάθω τὸ σκοπὸ τῆς.
 Γ. — Καὶ μ' ὄλα τὰ ἐμπόδια ποῦ ἔφερ' ὁ Δεσπότης
 καὶ μ' ὄλα του τὰ ἔγγραφα πρὸς τὸν εἰσαγγελέα
 διὰ νὰ μὴ παρασταθοῦν συμβάντα φοικαλέα,
 οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ ἐπῆρανε τὴ χύση
 κα' ἐμπαίνανε στὸ θέατρο μιὰ ὥρα πρὶν ἀρχίσῃ!

×

*Υπερβαίνουν ἢ νεφέλες
 πάσης ὀπερέτας τρέλ'ες,
 κα' ἄκουα σὲ κάθε ἄτιο
 ἐλοψύχως νὰ γελᾷ,
 τὸ Δημήτρη τὸν Τουλίάτο
 κα' ἄλλα πρόσωπα πολλὰ.

— x x x x —

FIANCÉ

Γι' αὐτὸν πῶστὸλίζε κάθε σαλόνη,
 γκαρσόνη τέλειο, σωστὸ λιόνι,
 γι' αὐτὸν πῶχόρενε μὲ τόση χάρι,
 ἔλεγα, βέβαια κάποια θὰ πάρη!

×

Γι' αὐτὸν ποῦ ἦτο λ' ἀνφάν γκατέ
 κα' ἤθελε κρέμες καὶ πτι πατέ,
 γι' αὐτὸν ποῦ εἶχε τὸ παρδεσοῦ
 φοδράδο μέτα ὄλο μὲ σ ο ὶ
 κα' ἦταν τὰ λόγια του σὰν καταΐφι,
 ἔλεγα βέβαια πῶς θέλει νύφη!

×

Καὶ νύφη ἤθελε. Δὲν ἦταν φέμμα.
 Τὸ μαρτυροῦσε κάθε του βλέμμα·
 κάθε του κίνημα, κάθε του λέξι,
 ἦτο σὰ νᾶλεγε « ποιά θὰ μὲ μπλέξῃ; »

×

Καὶ νὰ πῶφάνηκε ἡ εὐκαιρία!
 Νύφη ζητοῦσε ἀπὸ πολλοῦ,
 κα' ἐδῶ ἐφήρμοζε τὴ θ ε ω ρ ε ί α
 ἀλλὰ ἡ π ρ ὶ ξ ι ε ς ἦταν' γι' ἄλλοῦ!

×

Ἄς εὐτυχήσῃ ὁ φιατσέ,
 ποῦ σὰν νὰ ἦτανε σοφὸς κριτής,
 ἐδῶ τὰ δούλευε ὄλο βερσέ
 κα' ἄλλοῦ εἰργάσθη τοῖς μετροῦσις.

ΜΕΛΩΤΗΣ.

ΧΩΡΙΣ ΦΟΒΟΝ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΠΑΘΟΣ

*Ἡ ἐφημερίς « Κώδων » κατάρθωσε νὰ ἐπισύρῃ τὴν
 γενικὴν προσοχὴν διὰ κυρίου ἄρθρου, ἐν τῷ ἐπ' ἀριθ. 138
 φύλλῳ τῆς.

Καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος ταύτης
 ἐμηκτυρίσθησαν ἱερὰ καὶ ὄσια καὶ καθυβρισθήσαν αἰσθη-
 ματα ὅσα ἐξέρχονται τῶν ἑρίων τῆς κομματικῆς παλαι-
 στρος.

Εἶναι καὶ τοῦτο ἐν εἶδος ἐπιδείξεως διὰ τοὺς μαχητὰς
 τοῦ λόγου καὶ τοῦ καλάμου τοὺς μὴ αἰσθανομένους τὴν
 διάθεσιν ν' ἀνοηταίνουν χάριν ἰδεῶν ἢ νὰ δαπανοῦν ὑπὲρ
 τούτων τὰς δυνάμεις των ἀφιερωνθείσας εἰς ἐπωφελεστέ-
 ρους ἀγῶνας καὶ πρακτικωτέρους θριάμβους.

*Ὁ γράφων ἐν τῷ « Κώδωνι » δύναται νὰ εἶναι εὐχαρι-
 στημένος ὅτι εἰς τὸν δρόμον αὐτὸν δὲν εἶναι μόνος. Ἄν
 μὴ ἔχη τὴν τιμὴν νὰ ἠγῆται τῆς Σχολῆς ἣτις ἔργον ἔχει
 τὴν περιφρόνησιν παντὸς αἰσθήματος μὴ ταπεινοῦ καὶ τὸν
 χλευασμὸν πάσης εὐγενοῦς προσπαθείας, ἃς εἶναι ὁμως
 ὑπερήφανος δεχόμενος τὰ συγκαρητήριά της.

*Ἦδη, εἰς τὸ φύλλον τῆς παρελθούσης Πέμπτης ὑπὸ τὸν
 τίτλον « Θέματα καὶ Θεάματα » ὁ ἀρθρογράφος ἐξέχουσε
 ὄλους τῆς ψυχῆς του τοὺς θησαυρούς. Ἡ πομπώδης ἀσυ-
 ναρτησία, ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς ἔβρεως πρὸς δολοφονη-
 θέντα νέον, ἄξιον συμπαθείας καὶ ἐκ μέρους τῶν προσω-
 πικῶν του ἀλόγη ἐχθρῶν, ἡ ἀναιδὴς χλεύη πρὸς τὴν ἱερὰν
 θλίψιν τῶν φίλων του, ἡ ἑυπαρότης ἐν γένει τῶν σκέψε-
 ων, ἀπετέλεσαν σύμφυρμα βδελυρῶν ἐκκολαφθέν, ἐν στιγμῇ
 ἀκαταλλήλῳ καὶ ὑπὸ τὸν πυρετὸν τῆς παραφορᾶς, εἰς
 πνευματικὸν τερατούργημα προκαλοῦν τὴν ἀποστροφὴν.

Δὲν μᾶς ταράσσουν καθόλου ἡ εἰρωνεία καὶ ἡ ὕβρις αἱ
 ἀφορῶσαι ἡμᾶς καὶ τὴν εἰλικρινῆ ἐκτέλεσιν ἱεροῦ καθήκον-
 τος, ὅσον μᾶς προξενεῖ θλίψιν τὸ σύνολον τοῦ λιβέλου
 διὰ λογαριασμὸν ταῦ ἐργάτου του.

Τοιαύτη ἐκτροχίασις ἀπὸ τῶν στοιχειωδεστέρων ἠθικῶν
 κανόνων προδίδει τὴν κυριαρχίαν ποταπῶν αἰσθημάτων
 τὰ ὁποῖα οὐδεὶς λογικὸς χαλινὸς ἠδυνήθη νὰ συγκρατήσῃ
 καὶ παριστᾷ εἰκόνα ἀξιοθρήνητον δι' ἣν ὁ ἴδιος, πιστεύο-
 μεν, θὰ ἐντραπῇ μίαν ἡμέραν.

*Ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ νομίζῃ ἴσως ὁ συντάκτης ὅτι τὸ
 ἀριστούργημά του ἐθριάμβευσε. Θὰ ἐξήρχετο τῆς πλάνης
 ἀμέσως ἂν ἀνεζήτει τὴν ἐξ αὐτοῦ αἰσθησιν ἐκτὸς τοῦ κύ-
 κλου κιβδήλων θαυμασιῶν.

ΟΥΤΙΣ.

*Ἡ Σηροτροπικὴ ἐπιτροπὴ τῶν κυριῶν εὐχαριστεῖ
 τοὺς κ.κ. Διοτ. Φιλοστέον ἐν Αἴγυπτο, ἀποστείλαντα
 ὡς συνδρομὴν δραχ. 50 καὶ Ἰωάννην Χαλικιοπούλον
 ἐν Λονδίνο ἀποστείλαντα διὰ τὸν αὐτὸν λόγον λί-
 ρας ἀγγλικᾶς 600.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 Αἰθιοπία Κεντρικὴ Βιβλιοθηκὴ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

"Αστε την νά στέκεται στήν ἀφέλειά της
μὴ μοῦ τὴν πειράζετε!
Μὴ φορὰ τῆς κτύπησε κλέφτης στήν καρδιά της
κι' ἀπὸ τότε σκιάζεται.

Μὴ μοῦ τὸ πειράζετε οὖς παρακαλῶ,
τὸ καναρινάκι μου ποῦναι ντροπαλὸ,
ποῦναι δροσοστάλακτο καὶ γλυκὸ σὰ μέλι.
Νὰ τὸ καμαρώνετε; Ναι! Αὐτὸ τὸ θέλει!

Φλάκ-Φλοῦκ.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Πολλὰ καὶ διάφοροι ἀντιφατικαὶ φῆμαι διαδίδον-
ται περὶ τῶν ὑποψηφίων δημάρχων Ληξουρίου διὰ
τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς. Ἐπειδὴ ὅμως μεταξὺ τῶν
ἀναφερομένων ὑποψηφίων γίνεται λόγος καὶ περὶ
τοῦ νῦν δημάρχου κ. Σπ. Χαριτάτου, κρίνω καθήκον
μου ὡς συγγενῆς του καὶ ὡς ἐκλογεὺς νὰ γνωστο-
ποιήσω εἰς τοὺς ἐκλογεῖς τοῦ Δήμου Ληξουρίου, ὅτι
δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐκτεθῆ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ὡς ὁ ἴδιος
πολλάκις ἐδήλωσε τοῦτο ὀρκισθεὶς εἰς τὰ ὄστα τοῦ
πατρὸς του καὶ ἐβεβαίωσεν εἰς ἐντίμους συμπολίτας,
ὅτι ἂν ἐκτεθῆ ὑποψήφιος νὰ τὸν πτύωσιν εἰς τὸ πρό-
σωπον ἐν μέσῃ ἀγορᾶ.

Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἐπροθυμοποιούντο τινὲς
φίλοι του νὰ τὸν προτείνουν ἐναντίον τῆς ἀμετατρέ-
πτου θελήσεώς του, αὐτὸς θὰ δηλώσῃ καὶ θὰ ἐνεργ-
γήσῃ νὰ τὸν προτείνουν ὡς ὑποψήφιον σύμβουλον
ὡς ἐπράξεν ὁ κ. Ἀρδαβάνης κατὰ τὰς παρελθούσας
ἐκλογάς, διότι ἐννοεῖ νὰ τηρήσῃ τὸν ἱερὸν ὄρκον
του καὶ νὰ μὴ ἀθετήσῃ τὸν λόγον του, ἀφοῦ μάλι-
στα ὡς ἰσχυρίζεται, δὲν τοῦ ἐπιτρέπει πλέον ἡ ὑγεία
του νὰ ἀναμιγνύεται εἰς τὰ πολιτικά.

(Ληξουρίον) **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Δ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ.**

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐκφράζομεν κατὰ καθήκον τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐ-
χαριστίας εἰς ἅπαντας τοὺς ἀγαπητοὺς συμπολίτας
τοὺς ὁποσδήποτε συμμερισθέντας τῆς θλίψεως ἡμῶν
ἐπὶ τῷ προώρῳ θανάτῳ τῆς πεφιλημένης μας Ἀγ-
γελικῆς.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

Οἰκογένεια **ΜΑΛΙΣΣΙΝΟΥ.**

"Ὁ Δαυρέντιος κι' ἡ Ἄννα πᾶν κι' οἱ δύο στήν Ἀθήνα
γιὰ νὰ φέρονε καλέα ὄλο νοήβατὲ καὶ ρίνα
νὰ φοροῦν γυναικες, ἄνδρες, κοπελοῦλες, μαθηταί,
καὶ μονάχα γιὰ παπάδες δὲν θὰ φέρονε ποτέ.

Καὶ πάλιν ἀναγράφομεν πρὸς γνῶσιν τῶν κυρίων,
ὅτι μεγάλην συλλογὴν καὶ πλοῦτον κασμηρίων
διὰ βαφὴν ἑαρινῶν καὶ ἄλλων ἐνδυμάτων,
μοναδικῆς ποιότητος καὶ στερεῶν χρωμάτων,
ὁ Ματαράγκας ἔλαβε ὁ ὄρατης μας ὁ μόνος
αὐτὸς ποῦ σ' ὄλους ἔγραφε τὰ ῥοῦχα τοῦ χειμῶνος
κι' ἔμειναν ὄλοι ἐντελῶς κατευχαριστημένοι.
Ἐκεῖ λοιπὸν γιὰ φορεσιὰ καθέναν ὡς πηγαίνῃ.

Ἄπεβίωσεν ἐκ στομαχικοῦ νοσήματος ὁ ἀγαπη-
τὸς τοῖς πᾶσι **ΚΑΡΜΕΝΟΣ ΜΠΟΧΑΤΖΑΡ** ὁ φαι-
δρὸς καὶ ἀνοικτόκαρδος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἀπάνω
στὸ ἀμαξάκι του παρηκολούθει εἰς πᾶσαν διασκεδά-
σιν καὶ πανήγυριν τοῦ τόπου. Συλλυπούμεθα τὴν
οἰκογένειάν του.

Εἰς τὰ καταστήματα Ἄνδρ. Λυκούδη (οἰκία Κο-
μποθέκτρα) εὐρίσκονται ἅπαντα τὰ εἶδη φιλικῶν μὲ
μεγάλην ἐκπτώσιν τιμῶν. Τελεῖα συλλογὴ καρτῶν.
Δαντέλες κεντήματα, νήματα, ὑφάσματα καὶ ἀρώματα
Εἰς τὸ τμήμα τοῦ παντοπωλείου, ὄλα τὰ ἀποικια-
κὰ εἰς λίαν εὐθηνὰς τιμὰς.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΣ

Ἄτμοπλοία **ΑΥΣΤΡΟ—ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ.**

Τὸ ἀτμόπλοιον **ΣΟΦΙΑ ΧΟΕΜΒΕΡ** ἀναχωρεῖ τὴν
9 Ἀπριλίου 1907 ἡμέραν Δευτέραν ἐκ Πατρῶν,
κατ' εὐθείαν διὰ Νέαν Ἰόρκην καὶ ὄλας τὰς πόλεις
τῆς Β. Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ.

Διὰ εἰσιτήρια καὶ πᾶσαν πληροφορίαν παρὰ τῷ
κ. Παν. Χ. Χαράκτη.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τρα-
πεζιτικὰ γραμματία καὶ εἰς χρυσὸν, ἀποδοτέας εἰς ὀρισμένην
προθεσίαν ἢ διαρκεῖς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1 2	τοῖς 100	διὰ καταθέσεις	6	μηνῶν
2	»	»	»	»	1 ἔτους
2	1 2	»	»	»	2 ἐτῶν
3	»	»	»	»	4 ἐτῶν
4	»	»	»	»	5 ἐτῶν

Αἱ ἡμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται τῇ ἐκ-
λογῇ τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΣΙΔΗΡΑ ΣΙΔΗΡΩΜΑΤΟΣ ΔΙ' ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Τελειοτάτου συστήματος. Ἐγγυημένη δαπάνη
6 λεπτά καθ' ὥραν. **ΚΑΜΙΝΕΤΑ** χωρὶς φωτὶ ἀπὸ
2 δραχμὰς μέχρι 30. Παρὰ τῷ Πρακτορείῳ Ἑλλη-
νικῆς Ἐταιρίας οἰνοπνευμάτων. (Παλαιὰ Μοιραρχία.)

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΓΥΠΟΙΣ « ΛΕΟΝΤΟΣ » Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.